

РЕШЕНИЕ

№ 619

гр. София, 12.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XVII ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на девети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Снежина Колева

Членове: Петър В.. Сантиров
СИЛВИЯ В. ТАЧЕВА

при участието на секретаря Елка Ант. Григорова
в присъствието на прокурора Х. Бл. К.
като разглежда докладваното от Снежина Колева Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20221100600786 по описа за 2022 година

С присъда от 9 декември 2021 г. по НОХД № 13329/ 2020 г. по описа на СРС, НО, 7 състав подс. В. Б. К. е признат за виновен в това, че на 23.10.19г., гр. София противозаконно отнел чуждо МПС – АТВ на стойност 2 080 лева, от владението на П.П. , собственост на „Х.“ ЕООД, без негово съгласие и с намерение да го ползва, като това МПС е върнато до приключване на съдебното следствие пред първия съд, при което и на осн. чл. 346а т.1 вр.с чл. 346, ал.1 от НК и е осъден на 6 месеца лишаване от свобода, чието изпълнение е отложено с 3 години изпитателен срок, на осн. чл. 66 от НК. Подсъдимият е оправдан по първоначалното обвинение по чл. 346, ал.1 от НК ; осъден е за разноските.

В постъпила на 17.11.2021г. от защитника адв. Х. Х. се настоява, че присъдата е незаконосъобразна, поради неправилна оценка на доказателствата, и се иска се отмяната ѝ и постановяване на нова присъда, с която подсъдимият да бъде признат за невиновен по обвинението и оправдан. Твърде се и явна несправедливост на наказанието .

В допълнително изложение към въззивна жалба от 24.02.2022г. се възразява срещу доказателствения анализ на първия съд и липсата на отговор по направени пред него възражения за допуснати нарушения при осъществяването на комплекса от действия при разпознаване на лице /К./ ; срещу приетата достоверност на показанията на П., без да се отчете неговата заинтересованост и това, че в подкрепа на неговите изявления не са събрани други доказателства. При тези обстоятелства се настоява и за обективна несъставомерност, а отделно се извежда и субективна такава, като се очертава, че П. не се е

възпротивил явно на поведението на К.. В молбата се формулира искане за връщане на делото за ново разглеждане на друг състав на СРС.

В проведеното по реда на чл. 327 от НПК закрито съдебно заседание въззивният съд е приел, че за правилното решаване на делото не се налага разпит на подсъдимия, свидетели и вещи лица.

В хода на съдебните прения представителят на Софийска градска прокуратура счита първоинстанционната присъда за правилна, поради което прави искане за нейното потвърждаване.

Защитникът на подс. К. поддържа изложените срещу присъдата аргументи с главен акцент върху този – за наличие на съгласие ползването на вещта, при което и поради отсъствие на съставомерен признак се настоява за постановяване на оправдателна присъда .

Подсъдимият К. в лична защита твърди, че не е извършил престъпление, а взел вещта, за да я изпробва. В право на последна дума моли да бъде оправдан.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, XVII-ти въззивен състав, след като обсъди доводите във въззивната жалба и допълнението към нея, както и тези, изложени в съдебно заседание от страните, и след като в съответствие с чл. 314 от НПК провери изцяло правилността на атакуваната присъда, констатира следното.

Воззивната жалба е подадена в законоустановения срок, от надлежно легитимирана страна, срещу съдебен акт, който подлежи на въззивен съдебен контрол, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Установява се **от фактическа страна**, че свидетелят П.П. П. ползвал моторно превозно средство - четириколесно превозно средство АТВ марка "КТМ", модел "505 SX" с рама № VBKA1 N404AM3 87718. Същото било собственост на фирма „Х.“ ЕООД с ЕИК ****, по силата на Договор за покупко-продажба от 09.09.2010 г., сключен между „Х.“ ЕООД с управител С.Н. П.а (майка на св. П.), като купувач, от една страна, и фирма „Т.Г.“ ЕООД, като продавач, от друга. АТВ-то било закупено от магазин „Еди мото център“, находящ се в гр. Пловдив, за сумата от 13 000 лева, за което била издадена фактура № 257/09.09.2010 г. По своите характеристики АТВ-то не било предназначено за движение по републиканската пътна мрежа, а само за движение по затворени трасета и по черни пътища - така наречения „офроуд“.

Поради родствените отношения с управителя на дружеството, собственик на АТВ-то, св. П.П. бил основен негов ползвател, въпреки, че нямал изрично пълномощно за това. Тъй като собственикът решил да продава четириколесното превозно средство, св. П.П. публикувал обява за продажбата му в Интернет на сайтовете „Продавалник“ и „Мобиле“. В обявата като цена била посочена 11 500 лева.

В средата на месец октомври 2019 г. по предоставения в обявата телефон със св. П. се свързал подс. В. Б. К., който при първоначалния разговор не се представил по име. Двамата

се уговорили да се срещнат в гр. София, на кръговото кръстовище в кв. Павлово, за да може кандидат-купувачът да огледа АТВ -то.

На 21.10.2019 г. подс. В. К. и св. П. се срещнали за първи път в близост до домашния адрес на св. П.П. - гр. София, кв. Павлово, ул. ****, като св. П. повозил за кратко подс. К. на АТВ-то, предназначено за продажба. На същия адрес (гр. София, кв. Павлово, ул. ****) живеела и сестрата на св. П. - св. Д. П.а. При този първи оглед подсъдимият харесал машината. Двамата се разбрали да се чуят допълнително и да се уговорят кога ще може да се изпробва машината и за каква цена да се купи. След това подс. К. обявил на св. П., че възнамерявал да дойде с баща си, за да видел и той АТВ-то. Св. П.П. се съгласил, но го предупредил че на 24.10.2019 г. ще пътува в чужбина. Св. П. нямал спомен да е виждал подсъдимия преди това.

На 23.10.2019 г. около 16,10 часа подс. В. К. отново потърсил по телефона св. П. от мобилен номер 0897305822 и му потвърдил, че този път щял да дойде с баща си. Двамата се уговорили да се видят отново пред домашния адрес на св. П.. Последният решил до времето на срещата да излезе и да покара малко АТВ-то в квартала докато дойде купувача. Улицата пред дома на св. П. била черен път и това позволявало движение с АТВ-то. Около 18,00 часа, докато карал АТВ-то по близките до дома му улици, св. П. видял подс. К. да слиза от скутер и да го оставя на степенка на съседната улица, на около 150 метра от домашния му адрес. Св. П. спрял при него, като двамата отново обсъдили характеристиките на АТВ-то и цената му. Подсъдимият казал, че най-добре било да изчакат баща му и тогава да се договорят за покупката на АТВ-то. Оправдал се, че сега, между 18.00 и 19.00 часа било пиков час, и баща му щял да се забави. Превозното средство в този момент било с изключен двигател. Подс. К. помолил св. П. да каже на баща му като пристигне, че АТВ-то струвало 7000 лева. Св. П. обявил, че бил склонен да го продаде за по-малко от обявената цена, а именно 10 500 лева. Св. П. изрично казал на поде. К., че не дава друг човек да кара АТВ-то, докато няма насреща си гарант за сделката, какъвто щял да бъде баща му.

В този момент, докато чакали бащата на подс. В. К., последният, без да иска съгласие от страна на св. П., и въпреки, че бил предупреден, че няма да му бъде предоставена машината за управление, се качил на АТВ-то и попитал свидетеля дали същото се пали от бутона, наличен под кормилото за управление. Св. П. потвърдил, при което подс. К. натиснал бутона. Установявайки, че двигателят на АТВ-то е запален, подсъдимият потеглил плавно по улицата пред дома на св. П., след което увеличил скоростта и се загубил от погледа на последния в посока към Околовръстен път. Отдалечавайки се от дома на св. П. с АТВ-то, около 18.15 часа подсъдимият се разминал със св. Д. П.а, която в същия момент се прибирала към дома си със собствен автомобил. Св. П.а, която много добре познавала всички характеристики на АТВ-то, както и че същото било в процес на продажба, забелязала че то се управлява не от брат й, а от друг мъж. При разминаването същата видяла лицето на подсъдимия, който бил без каска на главата, и успяла да го запомни. Малко след това видяла брат си пред дома им, който не реагирал, и влязла в гаража да паркира автомобила си.

Св. П. чакал около пет минути поде. К. да се върне, като се успокоявал, че подсъдимият все пак бил оставил скутера си на съседна улица. След като това не се случило, св. П. се обадил на сестра си да съобщи, че АВТ-то му е отнето и отишъл до оставения от подсъдимия скутер, възприемайки, че същият е в доста лошо състояние и с италиански регистрационни номера. Св. П. прибрал скутера с италиански номера в гаража си, с идеята да се установи самоличността на подсъдимия по регистрацията на скутера. След това св. П. позвънил два пъти на мобилния телефонен номер на подс. К., чрез който до този момент били комуникирали. Телефонът на подс. Кьоев давал свободно, като никой не отговорил на обаждането.

Св. П. се обадил на тел. 112 и обяснил за случилото се като междуременно звъннал трети път на телефона на подс. К., но апаратът бил вече изключен. На място веднага пристигнали полицейски служители, пред които св. П. обяснил ситуацията и съобщил за прибирането от него скутер, с който подсъдимият бил дошъл по-рано за срещата. На основание чл. 212, ал. 3 от НПК разследващ полицай уведомил СРП, че на 23.10.2019 г. е започнал разследване по ДП за престъпление с квалификация по чл. 206, ал. 1 от НК.

С протокол за оглед на местопроизшествието от 24.10.2019 г. скутерът, намирайки се в подземния гараж на ул. Пелистер № 13А, бил огледан, като били фиксирани италианските регистрационни номера на мотоциклет марка „Aprilia“, № DE65198, както и номера на рама ZD4MBA200YS011357. Скутерът бил предаден с Протокол за доброволно предаване от св. Д. П.а от 24.10.2019 г. на полицейски орган при 06 РУ-СДВР. Собствеността на скутера не била установена в рамките на ДП, поради което материалите в тази насока били отделени в друго ДП.

На същата дата 24.10.2019 г. св. П. входирил официално съобщение по случая, в което посочил и телефонния номер на лицето, отнело му скутера - 0897305822.

На 24.10.2019 г. полицейските служители се свързали по посочения в съобщението на св. П. телефонен номер с подс. В. К.. Последният с Протокол за доброволно предаване от 24.10.2019 г. предал на полицейски служител в 06 РУ-СДВР четириколесно превозно средство АТВ марка “KTM”, модел “505 SX” с рама № VBKA1N404AM387718, като в протокола записал: „Предаденото АТВ ми го даде Пламен доброволно да го пробвам на 23.10.2019 г.“.

На така доброволно предаденото четириколесно превозно средство АТВ марка “KTM”, модел “505 SX” с рама № VBKA1N404AM387718 била изготвена Експертна справка № 228/2019 г., в чието заключение било посочено, че не се наблюдавали трасологични следи или щрихи с цел подправка на съдържанието на номера на рамата.

На 24.10.2019 г. подс. К. попълнил писмена декларация, че не желае да участва в разпознаване на живо. Видно от протокол за разпознаване по снимки от 25.10.2019 г., св. Д. П.а разпознала снимката на поде. К. като лицето, което видяла на 23.10.2019 г. около 18.15 часа да управлява АТВ-то на брат й. Разпитана на съдебното следствие, св. П.а

заявява, че преди разпознаването в сградата на 06 РУ-СДВР разследващ полицай ѝ посочил подсъдимия в клетката за задържани лица.

Съгласно заключение на съдебно-икономическа експертиза, стойността на АТВ марка "КТМ", модел "505 SX" с рама № VBKA1N404AM387718 към 23.10.2019 г. възлизала на 2080 лева.

За да постанови присъдата, първоинстанционният съд е събрал необходимия и относим към предмета на делото доказателствен материал, чието изброяване понастоящем не се налага.

Фактическата обстановка е правилно установена. **Доказателствените източници** са обсъдени, като не се констатира нарушение при формиране на изводите от страна на първия съд.

Неоснователно е възражението на защитника за доказателствен дефицит и че СРС обосновава фактическите си констатации единствено на показанията на св. П.. НПК не съдържа количествени критерии за обем на доказателствения материал, който да е в подкрепа на обвинителна теза. Изискването на процесуалния закон е обвинението да е доказано по несъмнен начин, а в случая този стандарт се приема, че е покрит. И това е така, т.к. показанията на св. П., на които се базират възприетите и от този факти по предмета на доказване са устойчиви, еднопосочни, недвусмислени и ясни. Отсъства твърдяната от защитата тенденциозност, недобросъвестност и необективност при даване на показанията на св. П.. Това проличава от прочит на протоколите от разпита му, като се съобщават фактите такива, каквито са се случили, без опит да обслужат неговите законни, материални интереси, които, впрочем с връщането на АТВ, следва да се приеме, че са удовлетворени.

Видно е, че свидетелят не надгражда с данни картината на своето поведение: изисквал е изчакването на бащата на подсъдимия, за да предостави на подсъдимия АТВ – то; а след самоволното качване на подс. К. на машината, запалването на двигателя и тръгването - константно и добросъвестно съобщава за липсата на реакция от негова страна.

Така изводът за отсъствието на съгласие на св. П. за предаване на вещта за ползване на подсъдимия се базира на неговите твърдения, преценени и от гледна точка на реакциите и поведението му непосредствено след потегляне на подс. К., за което свидетелства св. П.а – И.: св.П. бил изплашен; казал че му е откраднато АТВ; прибрал мотопеда, с който пристигнал подсъдимия; подал сигнал в полицията. Изброените факти, напълно опровергават поддържаното в обясненията на подсъдимия за уговорка между него и св. П. за пробване на АТВ; нещо повече утвърждава се извод отсъстващо съгласие и овластяване на подсъдимия да ползва машината. Че това е така е видно от контекста на установените данни, че това е поредно идване на подсъдимия с цел оглед на машината, при декларирано от негова страна, че този път ще дойде и баща му, а последното е било условие- гаранция, за да се предостави АТВ от св. П.. Видно е, че такива са били устните и изрични уговорки

между страните и същите са житейски логични, след като се касае за скъпа вещ и отсъстват данни за предходни отношения, познанства и близост между тях.

С такава насоченост е и факта, че свидетелят П. звъннал на телефона на подсъдимия, което било единствено известно обстоятелство за кандидат – купувача, но последният първо не отговарял, а после се оказал изключен.

Що се касае до възраженията, свързани с разпознаването и неубедителността на източниците за спазване на процесуалните правила при извършването му, то следва да се посочи, че резултатите от това процесуално действие, съвсем нямат решаващо значение за изхода от делото, т.к. данните от д.п. и с.з. изключват друг възможен извод относно дееца. И това е така, след като на 24.10.19г. с протокол за доброволно предаване е предал АТВ на органите на полицията ; в съдебно заседание св. П. и св. П.а – И. свързват подсъдимия с развилите се събития на 23.10.19г., а не на последно място в обясненията си подсъдимия признава, че е подкарал процесната машина.

Правните изводи на СРС, че е осъществен състав на престъпление по чл.346а вр. с чл. 346, ал.1 от НК, са верни. И настоящият състав не намира основание да се съгласи, че отсъства обективен елемент от състав на престъплението, т.к. било доказано, според защитата наличие на съгласие, а не отсъствие на такова, за ползване на АТВ-то.

В процесният случай, на първо място уговорката между двете лица е обвързана с условието, че самостоятелното пробване, изпитване на машината ще се осъществи при идването на бащата на подс. К., обстоятелството, което към потеглянето на последния, а и по – късно, не се е реализирало.

Ето защо самоволното стартиране, потегляне и най – вече прекъсване на фактическата власт над вещта от досегашния ѝ ползвател от подс. К. и установяване на негова власт, е поведение противно на изричните и нарочни уговорки между двете лица, поради което за дадено съгласие от св. П. не може да се говори.

Липсата на реакция от св. П. при запалване на двигателя и дори последващо тръгване на К. не може да се приравни с дадено съгласие за ползването му. Че такова взаимно постигнато съгласие отсъства, сочи поведението на св. П. – уплаха и сигнализиране в полицията. От друга страна, отдалечаването на машината от подсъдимия съчетано с прекъсването на телефонната връзка и изоставянето на мотопед с регистрационни номера на чужда държава са все данни, които утвърждават извода за наличие на противозаконно отнемане АТВ – то от владението на св. П., без негово съгласие и с намерение да се ползва. Впрочем, връщането на вещта от подсъдимия се проявява от данните по делото като резултат на предприетите от полицията действия по издирване, а не от самостоятелно мотивирано решение.

Съвпадат изводите на двете инстанции за извършено противозаконно отнемане от страна на подсъдимия на посоченото МПС на посочените от обвинението дата и място. Установени са действията на подс. К., с които е прекъснал фактическата власт на досегашния ползвател и установяването на своя такава, с намерение да ползва отнетата вещ.

Че действията на подсъдимия са противозаконни се констатира именно поради отсъстващото правно основание вещта да се намира в негово държане. В тази насока за липсата на съгласие от св. П. за ползване на АТВ-то от страна на подсъдимия, първият съд е изложил достатъчно убедителни съображения : за телефонно обаждане на св. П. до сестра му, обаждане на тел. 112, трикратни безуспешни опити да се свърже с телефона на подсъдимия, а и факта, че ползването от подсъдимия е в рамките на немалък времеви период от едно денонощие, върнат след като полицейските органи са се свързали с него.

Настоящият състав споделя изложеното от СРС, че от субективна страна, престъплението е извършено при пряк умисъл: при съзнаване от подсъдимия, че няма разрешение да ползва чуждото АТВ като се придвижва с него и се отдалечава от имота на неговия владеец, с което и последващото отсъствие на какъвто и да е контакт със св. П. се извлича намерение на подсъдимия да ползва вещта. Данните по делото обективират не само съзнаване на извършеното, но предвиждането на неговите на последици и тяхното целене. Липсват обстоятелства, при които да се счете, че подсъдимият погрешно е разчетел поведението на св. П., а от тук и да се изведе, че отсъства умишлено извършено деяние.

Правилно е прието, че с връщането на инкриминираното МПС, чрез протокол за доброволно предаване, е осъществен състава на привилегирания състав на чл. 346а, т. 1, вр. чл. 346, ал. 1 от НК, по която е ангажирана наказателната отговорност на подсъдимия.

Определеното **наказание** на подс. В. К. е при превес на смекчаващите вината обстоятелства и е близо до минимума, предвиден в закона и същото се възприема от този състав като справедливо.

Правилна е констатацията за отсъствие на предпоставки по чл. 55, ал.1 т.2 от НК – многобройни, или изключителни смекчаващи вината обстоятелства, които да обуславят извод, че и най- екоето, предвидено в закона наказание е несъразмерно тежко.

Приложена правилно е разпоредбата на чл. 66, ал. 1 от НК и е определен минимален изпитателен срок.

Произнасянето на първият съд в частта на разносните също не се нуждае от корекция.

Воден от горното и на основание чл. 338 от НПК, Софийски градски съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло присъда от 9 декември 2021 г. по НОХД № 13329/ 2020 г. по описа на СРС, НО, 7 състав .

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____